

Jeroen Lute en Richard Bonhof op de tandem in hun kampioenstenuet.
Foto Joop Boek

Samen fietsen, anders gaat het mis

„Iedereen denkt: je bent met z'n tweeën, lekker makkelijk. Maar dat valt toch tegen.” Wielrenner Jeroen Lute spreekt uit ervaring. Begin dit jaar stapte hij met de visueel gehandicapte Richard Bonhof op een tandem en hij merkte dat het tandemrijden toch iets heel speciaals is. „Lekker makkelijk” mag het dan misschien niet zijn, het duo heeft dit seizoen al heel wat ereplaatsen bij elkaar gereden. In Wereldbekerwedstrijden strijden ze telkens mee voor de zege, vorige week werden ze Nederlands Kampioen op de weg. „Het gaat boven verwachting goed”, vindt Jeroen dan ook. De coureur uit Zuid-Scharwoude, die te boek staat als een van de beste criteriumrenners van de streek, zit steeds vaker op de tandem. Zoveel dat hij er al een paar keer een rondje om de kerk voor heeft laten schieten. „De wedstrijden die we op de tandem rijden, vallen vaak samen met criteriums. Richard had me begin dit jaar het programma gegeven en ik had maar een paar wedstrijden aangekruist. Langzaam ben ik er echter steeds meer gaan rijden.” „Mister tandem” Jan Mulder stond aan de basis van de tan-

demcarrière van Lute. De Paralympisch kampioen is een plaatsgenoot van Richard. „Tijdens een revalidatieperiode ben ik me gaan verdiepen in tandems. Toen kwam ik in contact met Jan. Hij raadde me een racetandem aan. Ik was gelijk verkocht.” Eerst reed hij met een andere voorrijder, opnieuw via Jan Mulder kwam hij bij Jeroen Lute terecht. Jeroen: „Paul Tabak, mijn ploegleider, heeft Jan op trainerscursus ontmoet. Hij vroeg de renners wie interesse had, en zo kwam hij op mij uit.” De eerste trainingen en wedstrijden waren wennen. „Je komt langzamer op gang en je kunt niet zomaar een gaatje in-duiken, zoals je in je eentje kan doen. Je moet echt samen fietsen, anders gaat het mis.” Nu zijn de twee echter zo goed op elkaar ingespeeld dat ze flinke ambities mogen koesteren. Jeroen: „In augustus gaan we naar de WK en daar hopen we nominatie af te dwingen voor de Paralympische Spelen in Peking. Ik hoorde al dat we daar dan dit najaar en volgend voorjaar een paar weken gaan trainen. M'n baas zal blij met me zijn!”